

నిరీక్షణ

“దేవికిగాని తగిన మూహూర్తం రావలె” అని, గ్రంథసమీక్షలో మునిగివున్న కిశోర్ బాబును తలుపుల చాటున నిలబడి క్రొత్త ఆంధ్రాలుకొందా మన్న చేకూరమి నిరాశచే, బావవర్గర నిలబడే భాగ్యం యింకా వారేవనే లజ్జతో బావబొన్నత్యం గోరుతూపలక రించింది హేమలత.

“నీవు చూస్తుండగ నే నోయి పట్ట రానివాళ్ల కాళ్లు పట్టి నానిరర్థక మయింది. లేని బావకంటే గుడ్డేబావ మేలుగదా అని యీ కొద్దిపనిచే నా తయారు కావలసివచ్చింది. ఎప్పటికైనా వున్నతోద్యోగం రావచ్చు” నంటూ నిరుద్యోగ సమస్య ప్రబలిన యీకో జుల్లో హేమను సంతోష పెట్టడానికి తన తొలిభార్యవియోగ దుఃఖాన్ని దిగ మ్రింగుకుంటూ జవాబిచ్చాడు కిశోర్ బాబు.

“బ్యాంకు పెన్సి డెంటు గారేమన్నారు?”

“ఒక్కటే ఖాళీఅయిందిట, వారం కోజుల్లో తనకొడుకేవస్తాడట, ఇప్పు డంతా స్వార్థం. డిపార్టు మెంటులన్నీ ఆల్లానేవున్నాయి. ఎంతచదివినా దగ్గర బంధువులు పెద్ద వుద్యోగాల్లో లేండే ఆచరువు నిరర్థకమే. కాని ఆ స్వార్థం నశించేవరకు నిరీక్షించాలి.

“ఇప్పుడు చేయవలసిందేమిటి?”

“అది వైవాధీనం. సామాన్య కుటుం బాల్లోపుట్టి చదువుకోసం ఆస్థులుపాడు చేసుకొని నిరుద్యోగాన్ని భుజాన్నేసు కొని దమ్మిడియైన గడింపలేక ఒకరి పంచకు చేరవలసివచ్చింది. ధనిక వర్గా లకు అన్నివిధాల సౌకర్యాలు సమ కూర్చాడు పక్షపాతి పద్మభవుడు. ఈ వర్గం నశించాలి ఆప్పుడే యితరవర్గాలు పచ్చబడిపూలు పూస్తాయి.” అని నిబూర్పువిడిచాడు కిశోర్.

ప్రతిదినం యీవిధంగా సంభాషణ జరుగుతోంది హేమలతాకిశోర్లకు.

కిశోర్ సామాన్య కుటుంబంలో జన్మించాడు. కూడుగుడ్డలకు కొనవ లేదు. విద్యయందభిరుచి వుండడంవల్ల బి. ఏ. వరకు చదివించారు తలి దండ్రులు. కాని ఒక్క వుద్యోగం కూడ దొరికిందికాదు, కొడుకు సుఖ జీవనాన్ని చూడకుండానే యీలో కాన్ని వదలిపోయారా దంపతులు.

కిశోర్ సామాన్య కుటుంబీకుడై బి. ఏ. ప్యా సయి నందువల్ల ఆ సే సంబంధాలు వస్తున్నాయి. కా ఒక్కటి నచ్చడం లేదా తని కి. సంబంధంకోసం చిన్నప్పటినుంచీ వస్తున్నాడొక పెద్దమనిషి. ఈ సా త్యమే తనకు శ్రేయోదాయకమని చాడు. తనప్రథమ పుత్రిక మా నిచ్చి పెండ్లిచేయసంకల్పించి వారిలో మాటలు జరిపాడు. ముహూర్త బలి వలన సమ్మతించింది కిశోర్ ఆత్మ. తాకట్టుపెట్టి రెండువేలు కట్టుముతీ ఖర్చులు చేసాడాయన తనమాలతి గా కుటుంబంలో పడుతోందని. కట్టు డబ్బుతో కళ్యాణం నిర్విఘ్నంగా పారు కిశోర్ సోదర బృందం.

కిశోర్ చదివేకోజుల్లోచేసిన బ లను తీర్చమని బాకీదార్లు ఒత్తిడి చే న్నారు. గడువులు గోరుతు గోప్య గడువును వస్తున్నారు మిత్రులు. ఆ వైన సంబంధమని కిశోర్ కర్ సంతోషించాడు. ఆమె తనపాలిట భా

‘రచన :
శశినాథ్

